

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в укр. 400 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 шл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошенЕ
ЗВЕРТАТИСЯ до АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Голос громади.

За побільшення обему „Діла“.

Львів, 31. березня 1928.

Всього півтретя місяця діанть нас від великого ювілейного дня нашого видавництва, від хвилі, в якій обходили ми 40-ліття існування „Діла“ як щоденника і то першого українського щоденника на всьому просторі українських земель, в цілій Європі, у всьому світі. В ювілейному числі нашого органу переходили ми історію минулих 40 літ, які в умовах нашого життя і розвитку є століттями, робили підтумки наших втрат і прибутків та вказували на почесну місію і роллю нашого органу в мирних і бурхливих часах. Політична і громадянська свідомість нашого народу, культурно-освітній розвиток, економічна організація, розсіяння москвофільської темряви, що обкутвала наш нарід, та виставлення нашого національно-політичного ідеалу і боротьби за його здійснення — це у великій мірі заслуга „Діла“. Сорок літ мандрував наш орган по широких, в значній мірі духово пустарних українських землях, освідомлюючи, кидаючи творчі ідеї й розвиваючи емансипаційні думки, підтримуючи духа, критикуючи відомі сторони, піднімаючи заповідання і недоліки та вказуючи на праці і боротьби.

Сорок літ! За той час інші органи ідеалістичні народів поросли в пір, перетворилися у великі підприємства з власними будинками, найновішого типу друкарнями, книгарнями то-що. А наш орган, що все ділав долю й долю свого народу, що разом з ним терпів, падав і вставав, ювілейні роковини застав в 4-сторінковому обемі. А є єдиний щоденник 7-міліонового народу, єдина його трибуна, єдиний оборонець його прав й інтересів, що день-в-день промовляє до свого громадянства.

Невеличкий обем „Діла“ не добре свідчить про наше громадянство. Він нагадує доказує, яким слабким є розуміння у нас значіння річної, незалежної преси. Зайвим було би восте говорити про значіння преси в житті нації. Вистане згадати, що кожний наш противник, вимагаючи до покорення нашого народу, до його опанування, до викривлення його світогляду, до зломлення його духово, морально й матеріально, до розкошення його на відрубні частини, до підсилення внутрішньої боротьби, — в першу чергу засновує орган і закидає ним наші міста і села. Отрута, подана систематично, хоч би і в невеличких дозах, з часом починає ділати. На жаль, у нас та отрута є навіть у крові. Є це отрута довгих століть неволи. Скільки то наших інтелігентів постійно, за власні гроші нарочитується ворожою нам польською пресою, скільки то наших селян зачитується розкладовою чужиною пресою, хоч і в українській мові, тільки тому, що вона безплатна!

Звичайно, наш інтелігент, купуючи й читаючи ворожу пресу, всі ті бульварні „Поранні“, „Віки“ чи хамелеонські „Кур'єрки“, вимовляється тим, що — мовляв — у „Ділі“ нема того, що в інших органах, що воно скупіє, невеличке і т. ін. Правда, „Діло“ є невеличке і скупіє, хоч може й не таке то вже ску-

МОТОРИ-

Diesla без компресора, газопі, бензинові і т. д. моторові, льокомотиви, льокомотибі, помпи, компресори, дорогові палльші і т. п. як також фабрикації ф-ми Humboldt, K&N з/д

заступництво

„DEUTZ - HUMOLDT“
Інж. Альоїз Шахерль

Львів

РОМАНОВИЧА І/Д
Телефон 6-72

пе, як привиклося говорити, бо нинішнє 4-сторінкове „Діло“ безумовно не має менше матеріалу, як передвоєнне 8-сторінкове, однак коли воно й скупіє, то лише тому, що скупіє у відношенні до „Діла“ є наша інтелігенція. Скільки то в нас є інтелігентних домів, де нема найменшої признаки української газети? Скільки то в нас є громадян, що не трактують своєї газети, як предмет першої необхідності кожної культурної людини, а навпаки як річ зовсім зайву. А одночасно, яка то у нас преклонність перед усім чужим, а тимсамим і перед чужою пресою, через яку спливає на українця каламутна хвиля національних і громадянських образ. Вже це одно повинно застановити нас до виминання чужої, ворожої нам преси.

На порозі біжучого року думали ми, що вдасться нам збільшити обем нашого органу що найменше до 6 (шість) сторінок. У значній мірі ту нашу обіцянку ми сповнили в пересвідченні, що збільшення числа передплатників і поширення кола покупців дасть нам змогу втримати той обем. На жаль, наші сподівання не здійснилися. Великі втраги, зв'язані з частими конфіскаціями і заняттям цілого накладу, та видатки, спричинені приспіненим полем нашого щоденника, примусили нас знову обмежитися до 4-сторінкового обему.

А тимчасом з усіх усього звертаються до нас з домаганнями побільшити обем нашого органу. Правду кажучи, потреби теперішньої хвилі настільки вимагають

побільшення обему. Та ми не в силі власними засобами здійснити цього домагання. Ми спираємося виключно на власних силах. Наш орган не є власністю якоїсь групи капіталістів чи політків, тільки власністю видавничої кооперативи, органом наскрізь громадянським. Наш орган не служить ніяким ставином, гуртковим чи котерійним інтересам, але загально-національним справам. Тимсамим справа побільшення його обему є справою всього громадянства, питанням його сили і престижу. Домагання побільшення обему не є чисто платонічні. В останніх днях двох громадян з виногою збільшення обему прислало і датки на цю ціль, домагаючись розписання громадської складки на „фонд збільшення обему „Діла“.

Піддаємося цій громадській вимозі і закликаємо всіх свідомих громадян, усіх розуміючих вагу і значіння преси причинитися по своїм силам до збільшення обему одинокого українського щоденника. Нехай же голос громадян вплине себе не лише словами, але й ділами!

НА ПОБІЛЬШЕННЯ ОБЕМУ „ДІЛА“

зложили в пам'яті адміністрації. (Львів, Ринок 10, II. пов.) Микола Малицький, землевласник у Шахтинських 100 зол. і о. Роман Маріян Курковський з Стрия 100 зол. і вично: 1) свого пресфета з дух. семінарії Пресою: канцелярського владку о. Навігу Будку, 2) о. Івана Бердука, пароха в Турі Вел., 3) о. Романа Вісочальського в Стрию, 4) проф. Михайла Віласа в Стрию а 5) Телопора Держа, господаря в Стрию на Ланак.

Розвал конференції роззброєнь у Женеві.

До війни відбулося три т. зв. мирові конференції в Гаазі. Патроном їх був... цар Микола II. Вони ставили собі цілю — нехай ніхто не гадає що це жарт... загальний світовий мир на підставі загального роззброєння! І що вийшло з отих конференцій? Велика, досі небувала, страшна різня...

Тепер так само. В Женеві, над чудовим земайським озером, раділа під егідою Ліги Націй невідомо котрий раз вже з черги — конференція представників всіх великих держав світу над загальним роззброєнням. Навіть Америка, яка відреклася коханої вісьновоїської дитини (Ліги Націй) в СРСР вислалась сюди своїх представників, що на випередки один перед другим виношують методичні промови на тему загального миру й загального роззброєння. Та мимохіть виринає запит: не скидається тепер Женеві знов на передвоєнну Гагу?

Всі, всі вони там в Женеві крутять сердеги, як можуть... І Лігівові уступає зовсім „високодостойному“ лордові Кешендамові... Хоч йому, а за ним й усім більшовикам здається, що вони Бог зна як здемаскують, що вони лише всесвітніх ці-

періалістів! Минаються з правдою представники т. зв. західно-європейських держав, коли балакають про загальне роззброєння, але так само неправдою воює і сальом налітий Лігівов. Ніхто тепер в Європі й у світі не в силі дозволити собі на люкус загального роззброєння — по просту тому, бо ністава, на яких побудований політичний лад в світі, не мають нічого спільного зі справедливістю. Тай ледви, чи взагалі колинебудь будуть мати? Ніхто не хоче роззгнутися до останньої радичини, на те, щоб потім „добрий“ сусід прийшов і адер йому й II зі сплнм. Інстинкт самозбереження людини й національно-колективну — сильніші від всяких пустих балачок про всесвітнє братерство, які добре можна заплити кільком благородним філіантропам, сердешним поетам і письменникам, навіть — містерови Карнегі, коли хочеться... але не масам, не міліонам, не народам! От тому все такі комедії виходять з пнми конференціями роззброєнь в Женеві!

Чи можна говорити про мир в Європі, коли версайський трактат, цей фундамент нового ладу в нашій

частині світу, потоптав ногами світу засаду самоозначення народів й справедливості? Хіба можна покривденним відібрати право всім засобами змагати до зміни теперішнього правопорядку, збуваного на цинічній, брутальній насильстві? Можна їм казати живим кластися в домовину? Але всі політичні загари в Женеві просто зі шкіри вискакують, коли їм на цю обставину звернути увагу. Німецький делегат, старий гр. Бернсторф, пригадає своїм західним товаришам, що у Версаю не тільки роззброєно до нитки побіджених німців. Там теж впадо святочне приречення, що після приборкання побіджених тхтонів, прийде черга на достойних побідників. Деж тепер заплата цього морального векселя? Німці роззброєні, а всі сусіди довкруги узброєні до зубів. Чи такий стан може довго тріпати? Лойд Джордж недавно вираховував, що через війну було в Європі під зброєю около 3 міліони мущан, тепер в понал 6 міліонів. Про морські зброєння нічого й казати, бо тут Америка яалить всіх немом мамут без пардону...

Як звичайно, де тільки є надія погріти руки й „завалити дурака“ широкою агітацією — мусять явитися більшовики. Отже, хоча СРСР не хоче стати членом Ліги Націй, то проте Лігівові вже мабуть вгріте приїздить до Женеві на наради світової конференції роззброєнь. І так останній раз, ба й тепер знов, він видвигнув ось який проєкт: Всі держави мають роззброїтися цілком, мають розпустити чинні армії, понишити всі гармати, кріси й скоростріли, взагалі всі воєнні зваряди й припаси, в школах мають завести обов'язкову науку про загальний мир й братерство, вичеркнути з підручників історії всі агадки про побідні битви над ворогом й т. д., словом: доконати не тільки матеріального, але й психічного роззброєння. Та і тут зийшло смішне, чи про що. Бо, коли зброра Кешендам спитав Лігівова, чи тоді більшовики теж перестануть асоді вести агітацію за громадянською війною в нутрі держав? то Лігівов розлючений вказав „вельмишановному“ лордові на... Персію, Шанхай, Кантон і т. д. Розуміється, нема віде в світі такого наліаного, який повірив би, що самі внескодавці, себто більшовики, серіозно ставляться до своїх анекдотів. Хто спирає свій світогляд на боротьби клас і диктатури пролетаріату, себто на безоглядний насильстві, той не може вибратися з ризи апостола миру. Світова мучка преса принесла відомості з Женеві, що там разом зійшли в часі конференції для роззброєнь представники УНР — Андрій Левицький і демаскував „миролюбство“ більшовиків на міжтоварній а тій під конференції представників світової преси, фактично доказуючи лицемірство „чорноних“ апостолів миру, що всі і заступ зновов-

нишню політику на сході також як вели й відносно України, Грузії, Вірменії і т. д.

За не тільки це. Внеску свого не трітють більшовики серйозно ще й тому, бо вони: 1) не хочуть вступити до Ліги Націй і тим самим не хочуть піддатися всім санкціям її статуту; і 2) не хочуть згодитися на обов'язковий арбітраж. А без обов'язкового арбітражу, очевидно, всі мирові баляшки є одна велика бляха...

Значить, всі відповідальні державні мужі віхали з гауаду і бавляться в несмачні опереткові штуки? Ні. Вони чують, що щось треба би зробити й щось треба показати своїм народам, аби потім не стрінувся зі закидом злобної зради

миру. І вони справді, шире не хочуть війни, бояться її, хотіли б якось оминути. Бо з досвіду анають, чим пахне кожна війна, та чим вона може закінчитися. Подібно, як це знав і чув Микола II.

Та проте об'єктивно, невдачу останньої конференції розв'язати можна толкувати тільки так, що суперечності політичні й антагонізми в Європі та світі зросли так, що їх, як воно й не сумно, зможе скорше чи пізніше розв'язати тільки нова війна... А що тоді?.. Тоді може, по словам Шевченка, „зійдуть і виростуть ножі обоюдні; розпанахають погане, гниле серце, трудне; і вицідять сукровату, і наляють живої, козацької тієї крові!“

Д-р Павло Лисяк.

На парламентарній арені.

Жадайте

французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

16-50

ЗА АМНЕСТІЮ ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ

Нагале внесення Українського і Білоруського Клубів у сеймі дні 29. березня 1928

Високий сейм зводять ухвалити наступний закон: „Закон з дня... в справі амністії для політичних переступників.“

Арт. 1. На пам'ятку відкриття другого ординарнішого і конституційного сейму Польської Річчосполитої надається виконавцям, учасникам і співучасникам у переступках з політичних мотивів, націоналістичних, релігійних і суспільних, довершених до дня 27. березня 1928 р. включно, повну амністію на підставі, озвученій у цьому законі.

Арт. 2. Амністія відноситься до провину, входять у компетенцію карних судів як загальних так і військових а також до компетенції адміністративних адистей. Карне поступовання як судові так адміністративні і дисциплінарні а таких справах не буде почато, а розпочато -- буде припинено. А всякого роду правосильно встановлені карні (а цілості або в частині не відбуті, негайно а цілості зглядно а репуючий частині припиняться (гуморється), при чому кара почата негайно має бути перервана.

Арт. 3. На випадок ополучи провину, що підпадає амністії а провину, яка не підходить під амністію, кара припиняється а углядюванні ополучи зглядно кара злучена, буде опаліжена на особі змїру (узнання) суду; ця постановка не виключає відбуваючогося судового поступовання, відносно до поодиноких злучених провину, до яких цей закон не відноситься.

Арт. 4. Припинення відбуваючогося поступовання буде по думці цього за-

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА.

Ля Скаля.

Нарис з профією.

I.

Давно, в 1381 р., Perina, донька di Mastino della Scala, жінка Bernabo Visconti, в подяку Богоматері за одержання сина — потім мала їх ще чотирнадцять! — каже будувати церкву, яку називає Santa Maria della Scala.

В 1776 р. згорів театр, що містився в королівській палаті. Поручено архітекторові Пермаріні, після розбирання церкви S. Maria della Scala, поставити на тому місці новий театр. І вже в 1778 р. відбулась інавгурація нового театру alla Scala.

В Скалі — усе йшло. „Окрім опер, танців ішли тут трагедії, комедії, фарси; не бракувало фокусників та диваковок. Один раз, 6 серпня 1782 р., навіть були лави на бика!“

В Скалі нерідко проходили й на сні, серед глядачів чи то слухачів, сцени характеру: політичного. За часів панування тут Австрії, як було сяде який австрійський старшина в крісасі того ряду, де сидять міланці — по хамині, оставав сам. Для австрійських старшин були призначені окремі, постійні ряди крісас. — У 1859 р., в часі вистави опери „Норман“, як дійшло до снів „Війна! Війна!“, як увесь театр загремів: „Війна! Війна!“ разом із хором. Розуміється, що присутні австрійські старшини не дуже мило почувались у метушливості розгорячених італійців, які

яке на добре були взяли тоді до боротьби за зєдинення Італії.

Однак фокусники, ливоскочки, лови на бика, політика — проминули. Хто його зна? Може то були кращі, щасливіші часи? Але краще хай не повертають.

II.

Вже в половині галерії Вікторія Емануїла II чується репетування: „Либрето д'опера — куатро ліре!“, яке йде за вами через майдаи Скалі аж під сам театр. На головних дверях при вході під портиками стоїть високий, здоровенний дверник а однострою з великою булавою. Широке обличчя прикрашене блискучим, присадкуватим носом, густими широко-розчесаними вусищами та двома супокійно-гордими очима. Перед ним сунуть повагом самоходи, проходить богата публіка — льож і партеру. При других дверях стоїть тоша — публіка галерій. Ці слухачі приходять сюди годину, дві скоріше перед отворенням театру, щоб захопити вигідніше місце.

Як у всіх театрах великих міст сучасної, а либонь і колишньої Європи, так і тут галерії мають своїх вірних відвідувачів, слухачів. Ущерб виконанні обі. Почується бєдавання на всіх мовах Європи, часто й іншого континенту. Артисти всіх віток — малярі, музиканти, співаки, рєбарі, письменники, поети. А далі — студенти, дрібнопромисловці, ремісники, робітники, селяни.

Іноді на галерії — випадково, — можна бачити, як селянин-італієць приносить із собою двоквартілку доброго вина. І в антрактах він, донька, зить — поть. Вдана селянина: приїхав до міста, то йде до тієї славної Скалі, але в антрактах

не своє вино. Це приходить бачити, кажу, випадково, бо й служба театру тільки з потуранням дивиться на це, усміхаючись.

Слухачі на галеріях переважно молоді — сила, надія, інтелект. Музиканти, маестри, співаки з отвореними книгами-нотами слідять за кожною ноткою: слухають музику й себе. Інший задивлений у ті дивні світлі забуття — і добре йому так. Вільність співаків заслухати, та не в чарі музики, не в її вимову, ані не в склєдування співака на сцені. Ні. Такий співак і дивиться, і слухає, як його суперник на сцені бере оте високе „до“, як і коли отирає, а коли замикає голос. Це весь зміст слухання опери, це ціль його змагання: заспівати бодай так, як сьогоднішні протагоністи Скалі.

Є й такі, що не мають ні шага придуш і не можуть добути білету, хочби на стояче місце. Такі слухачі стоять у білетерні й там слухають оркестри, співи. Хто не хотів би слухати оркестри Скалі?

Тільки в галерій несуться справді щирі оклики захоплення. Звідтіля несеться й могутня хвиля оплесків.

III.

Уважна людина, що в подиві бачить стільки нового, жорстокого проти неї, з забуттям слухає Веберового „Фрайшца“, цієї ніжної казки в мережці. І всі ті зелено-прозорі яви, що микають у них дерев, у корчах — це для неї усміх дивацького сну. В понурій країні чарів слухає, як смукот і арфи тремтять у водопаді. — Слухає туги в „Майон Леско“ Дж. Пучіні — і ховається з нею, а тугую, та з музикою, а просторих степах пустелі.

То підє за „Сакан“ (Syd) — Ер-

манно Вольф-Феррарія — за цим поетом-мрійником, за його Красою. А шире, сердешномовна музикант, мов Dolly, яка покидає нудні палати й їде до шинку, бо вчула „сміх — зльняй і дзвоник!“

стає сучасній людині хоч відпочинком, як не силою. Злуді Сля — не дивується. Хто живе без злуди? Це наркотик, без якого не сила жити. Злуду треба покохати, в неї треба повірити — тільки тоді людина стає здатною до життя, стає сильною, творчою. Хто з нас не чув, жинаючи хоч одиникий раз, отсей глум:

„О, мрійнику! Тепер ти помреш найкращими снами
Іграшні мої...“

В „Мефістофелі“ — Arrigo Boito. Гетовий безсмертний Фавст, заслуханий у підшесті Мефістофеля, який є

„частина жинауча
тієї сили, що вічно
думає про Зло, а творить Добре.
— — — — —
а — Духом, що перечить
Усе а завсїгда...“

вперто й зі снагою та несупокоем шукає розв'язки тієї проблеми. І прикінці Фавстової мандрівки само шукання насуває йому, здавалось, простеньку розв'язку, що

„Пісність — було терпіння,
Ідеали — були мрії...“

Бойто з важкою задумою спрагне-ної душі, що неспів свого шляху, посилав Фавста а простори, дає йому більше волі, сили, полету. І ця полету в просторах незнаного помагає Фавстові терпіти й розуміти, що шумання — це ціль і зміст життя.

(Продовження буде)

4⁵⁰ копійки 6 до-
жочок до чак-
я м'якого срібла
у Манди, Коперни-
ка 14. 1812а) 1-15

ПОШУКУЮ для
мого приятеля,
класичну текстур-
ного відшліфовану
в Берліні, привітно-
го жупанику літ 32,
бунного академіка
класичної експорт-
ної академії та стар-
шого (порт) вест-
півня U. P. A. то-
варника життя. —
Пані між 25—30 літ
мають перевагу.
Дяк репрезента-
ції вимаганої
ансоха, струнка, гар-
на жіноча постава,
бо є звичка в
кругах першорядно-
го товариства. По-
сади для крамного ве-
лення підприємства
та. фабрики ма-
жаний. За посеред-
ництво врання або
добрих знайомих
зв'язаний. Листи з
фотографією про-
сту слати під "т.
W. P. Berlin S. O. 26",
1810

ПОРТФЕЛЬ брон-
зовий, згублений
на концерті Л. Ке-
ресса 29. III, про-
вернути за знака-
городом. Каушні-
ська ч. 5. 1827 1-1

КИЛІМИ україн-
ські старі з шит-
ками візеринів ку-
нти за годину Вер-
ейської, Львів,
Ессонієвських 11. II.
поверт. 1826 1-5

28⁵⁰
Zilveroet

32⁵⁰

32⁵⁰

32⁵⁰

32⁵⁰

Вибачивши шкірані пантофеліки найновіших барв і десантів

13⁵⁰
Херувимський
пантофелік
Бел. 22-26
1510

20⁵⁰
Хлопчиків
ботинок
Бел. 27-30
1510

17⁵⁰
Дівочі
пантофеліки
Бел. 27-30
1510

36⁵⁰
Мужчинський
пантофелік
Бел. 27-30
1510

40⁵⁰
Бронзові

40⁵⁰
Бронзові

18⁵⁰
Сандали

40⁵⁰
Бронзові

Делі на Великдень

Можна набутти:
у всіх філіях і заступництвах:
Львів, Краків, Катериноград, Кораль, Пула, Тарнів,
Перемишль, Дрогобич, Борислав, Коломия,
Станиславів, Бельсько,
Тешин, Рибнік, Тарп, Гури, Хмари, Дзедзіце, Остевіні,
Ченстохова, Ясіо, Вавоні, Живець, Величка, Кросно, Кельці,
Равиць, Закопане, Стрий, Калуш, Самбір, Долина,
Чортків, Ярослав, Сокаль, Городенка, Кутки, Тлумач,
Тернопіль, Бельз і т. д.

хали 17 адвокатів, прочитали 70 томів го-
ловних матеріалів і заглядали до 6000 то-
мів "приписки". Протоколи головних за-
сідань зросли до 7 томів по 3000 сторінок.
Кошти процесу вийшли на мільон марок.
Старший Бармат боронився ясно: він ні-
кого не ошукував, нікого не підлащував
і всі пізні для добра Німеччини. Побачи-
мо, чи йому повірять суд.

— Світлова всіляма. Муссоїні завалила
голосно, що кордон Мадярщини треба
закрити на шкоду когось із її сусідів.
— Усе майно Кобурґів перейшло шми-
рини на власність чехослов. держави, я-
ка заплатила за нього родини білш пі-
рства Мідларів корон. — У віденській у-
ніверситеті є 2037 студенток на 10477
слухачів, себто 20 пр. — Англієвські де-
тективи, що в академії ірландців діс-
тють віа якогось часу аконіми із погро-
зами смерті від своїх земляків, щоб не
шукали за скарбами аборі. — Нім. кабін-
ет забороняє уживати у виборчій про-
паганді — радів. — У мадлярській містечку
Хелені вийшли пісні археологічні пам'ят-
ки з неолітичної доби і побавили з ча-
сті армії. — Нім. уряд призначив 40 мід.
мірок субвенції на театри в 1928 р.; три
держ. театри у Берліні, Віденській та
Касселі дістають 7 мід. — У мексиканській
місті Тенітотланді добули із копальні за-
синаного шахтиря після 16 днів. де він
прожив без їжі. — Населення з околиць
Італ. містечком, де пройшов землетрус жи-
ве досі під шатрами і в залізничних ваго-
них; лише деякі вже вертаються до хат.

— 3 Товариства наукових викладачів ім.
П. Могил. В неділю, 1. квітня о год.
6 попов в селі "Української Весни" вул.
Рутівського ч. 22 викладачів п. д-р Ро-
ман Цегельський на тему: "Хоча на услу-
гах війни".

— "Моя кухня вітамінова", О. Залізна-
ської, виходить з друку 15. квітня ч. р.
Книжка має поверх 1000 приписок кухо-
варських, поділена на III, а саме: I. Ве-
теринарська кухня, у якій є приписки про
печиво і безалкогольні напінки; II. Мис-
на кухня I. III. Кухня дітячим, диточа і
пластові. Приписки книжки є яскраві пере-
гляд всіх приписок, словарець куховар-
ських снів, порадок подавання страв і т.
п. Ціна книгарств 7 зол. в брошурі, 8
зол. в перекладі (півполітні). Хто при-
скаже з горі передплати, платити лише
4 зол. за брош. прим. Для уникнення не-
порозумінь звертаємо увагу, що замо-
влення за підпискою не є передплатою!
Хто хоче користати з обичної перед-
платної ціни, мусить вислати з горі 4 зол.
Хто не має довіри до В-ва і боїться ви-
слати 4 зол. то підписатись замовлення ра-
зуватимемо по 7 зол. без почт. пересилки.
Решень до присилання передплати (4
зол. за 1 прип.) кінчатися з 15. квіт-
ня. Платити задоволення виконуватимемо
по 7 золотих за брошур, 1 зол. за опра-
ви прим. — В-во "РУСАЛКА". Львів,
Курнова ч. 10.

— Загальні Збори кооп. "Українське На-
родне Мистецтво" відбудуться в суботу
31. березня ч. р. о год. 5. попов в селі
"Бесіди", Рутівського 22/1.

— На час великод-
них свят приносить
і цього року величезний анбір жіночого,
мужського і дитячого вуття. Милівоші
падуть в око позначкою дешеві ціни, а
саме з приводу дуже великої знижки си-
ривня ціни обуми загально дорожють.
Зі згадку на велике переповнення пору-
чається вчасніше закуповувати, щоб бу-
ти належно обслужених.

3 судової салі.

РОЗПРАВА ПРОТИ ВОЛ. МАРТИНЦЯ.

Судова розправа проти Володимира Мар-
тинця за вчинення державної зради, дозна-
ний вмістом статей, поміщений в місцеву
"Національну Думку", відбудеться дня
30. березня ч. р. перед судом присяжних у
Львові.

Судовому трибуналу протоколи о. о. Ан-
гельської, обвинувачував прокуратор Зу-
бровський, обвинуваченого боронив адвокат
д-р Володимир Старосольський. Лава при-
сяжних складалася поголовно з львівських
купців. В год. 2. пополулі присяжних три-
буналу вступила Долово поступовали,
після промови прокуратора і після зазначен-
ня, дуже гарно спонструваної і гарно та
сі обоводов виклошаної оборона д-ра Ст-
росольського та після "резулти" предсідки-
ка трибуналу лава присяжних пішла до
кімнати нарад.

Перед 4-ом год. предсідки лава присяж-
них оголосила вердикт:

На перше питання що-до винуватости дер-
жави 2 голоси "так", 10 голосів "ні"; на
друге питання що-до винуватости невинности
до Річчиновантот 4 голоси "так", 6 голо-
сів "ні".

У висліді голосування предсідки трибу-
налу оголосив увільняючий присуд обвину-
ваченого з тим, що заарештується конфіс-
кату цих чинів "Національної Думки", а
яких інтерв'юванні статті увільненого В.
Мартинця.

3 театру.

"Леді Шін". ОПЕРЕТКА В 3 АКТАХ.

І анем одна оперетка в "Театрі Новий".
що завдяки знаменитій обставині в особі
пашини його адектів на його сцені.
Во "Леді Шін", як біливість пашини опе-
ретки, ні радто помішавши лібретто, ні
надто оригінально музикант не грінати, а
зато мусять пошукати видня всім посі-
даним акцесоріям: батальном костюмі, чу-

ловині в оригінальним декораціям, пре-
гарно виведенням танцями і переповні
знаменитим режисером, що виявлялася зі
свого майдану дивайкраше. Отже успіх
нієї оперетки на сцені залежить безперечно
більше від доброї режисерії і виконавців, як
від змісту лібретта (яка є фабрикатом В.
Штайнберга) і музики Вальтера Колмо
(конкомпіста оперетки "Тітка ті"... яка
є ще тем в репертуарі "Театру Новий").

Між виконавцями на перше місце треба
поставити неспівзвучного коміка Татмансько-
го, що абрав урагані апісців після пом-
ного свого виступу. Його дотепи на злобу
дня (заласого виробу) викликували загаль-
ну сміливість. Далша треба відмітити гру
(і стрій) Коробини в ролі Леді Шін і гру
та гарній спів Дембівського в ролі мага-
рандї. Також усі інші виконавці заслуго-
ють на увагу, нім ніби і в-ні Каспріваче-
ва, що виступала колись у почесних опе-
рових партіях разом з нашим плазубутим
Олександром Митусю.

Важливо треба сказати, що "Леді Шін"
вдобула приступом львівську публіку і її
премієра пройшла просто серед захоплення.
До того успіху причинилися тем привітні
застави (зокрема "Серце" у виставі Кор-
обини), а також члени балету з оркестри
під проводом Романа Войнаровича. 1. Н.

Зі спортивного життя.

УКРАЇНА-ГАСМОНЕЯ.

В неділю 1. п. м. відбудуться на площі
Сокова-Батла змагання з кошового меча
між нашим чоловічим дружином у Львові і
жидівським жіночим клубом "Гасмоней". До
дих змагань "Україна" виступить у такому
самому складі, як минулої мінли, коли то
перемогла "Спарту". "Гасмоней" виступить
у складі найкращих своїх — зі своїми
своїми "зайцями". Тому гра відповідати-
ся дуже інтересно, тим більше, що однакові-
ся "Україна" відстоювалася до дих зма-
гань солідним тріумфом під проводом п.
Бодера. Змагання "Україна-Гасмоней" за-
чиняються "жидівським" боєм тої в жидівсь-
перемогли Гасмоней II. — Метал І. (поч.
г. год.). Оповідомля, що українське гро-
мадянство виставляє того дня численне на
площі Сокова-Батла — без уваги на по-
году. Вступ: 1 зол. стовпички: 2 зол.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р ГРАВОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР помер
по короткій і важкій хворобі в Тернополі
дня 23. березня ч. р. у 40-ому році життя.
Повний наслідок до тих численних ре-
вотаторських інтелектуальних, що він життя по-

чували себе українцями. Ще як студент ма-
длярського вищого училища українського
университету в Тернополі брав участь у житті та
мисленні української культури і розпо-
дарських установах. За часів української
влади був директором тернопільського ши-
тало. У порівнянні цієї вистави менше у-
ділься в громадському українському житті,
але особливо інтересувався та спілкував-
ся "Українською Вушкою" (ім. Ст. Качала),
в якій був членом анбір та постійним ліка-
рем. Тернопільський дворянський "Грома-
дянин" пише, що Пом. достатніми часами
пильно інтересувався подіями нашого жит-
тя і часто з раними наших культурно-осві-
тних установ лавар приїздив зважати з жидів-
ськими та гігієни. По багаторічній займано-
сті шитомілля Української Вушки, де малює
ні труду, ні — дуже часто — нічного відпо-
чинку." В. В. П.

ОПОВІСТКИ.

Оповіщення

Товариства взаємних забезпечень "Ді-
стер" в справі вибору відпоручників
на Загальні Збори.

Повільнується на попереднє загальне
оголошення в сій справі, подається до
припадної відомості, що в цілі вибору
відпоручників на Загальні Збори "Ді-
стер" відбудуться виборчі збори члених
того Товариства в поодинокі політич-
них повітат згідно виборчих округів
их сїдує:

1) в Надвірній дня 10. квітня
1928. у второк. о год. 3. пополулі в селі
"Читальні Пресвіти" під проводом
д-ра Михайла Никодімуха адвоката а
під вибору двох відпоручників з пом-
тничого повіту Надвірня.

2) в Львові день 21. квітня 1928.
в понеділок. год. 12. пополулі, в селі
файл "Пресвіти" під проводом д-ра Іва
на Ставляк жидівського адвоката з пів-
вибору двох відпоручників з пом. повіту
Львів.

3) в Мостиськах, день 23. квітня
1928. в понеділок. о год. 12. пополулі, в селі
"Читальні Пресвіти" під проводом
д-ра Стефана Байдала, директора "На-
родного Дому" з пів вибору одного
відпоручника з пом. повіту Мостиска.

4) в Золочеві, день 25. квітня 1928.
в понеділок. о год. 12. пополулі, в селі
дому ім. Маріяна Пашковича під про-
водом д-ра Стефана Юрчик, жидівсь-
кого пахого з пів вибору двох відпо-
ручників з пом. повіту Золочів.

5) в Скавоті день 27. квітня 1928.
у второк. о год. 12. пополулі, в селі
громадській під проводом д-ра Антона
Онуфрива, жидівського пахого, з пів ви-
бору одного відпоручника з пом. повіту
Скават.

6) в Тернополі день 29. квітня
1928. в серед. о год. 1-2. пополулі

поручає безконкурентно, у великій виборі роди чоколяди сметанкової, молочної, десертної і до впрямця як також чоколяди, кармеліти і цукри. - Не шумимо рекламую, але якостями значимішими виробами, зробленими з гарантовано чистих сировин, хочемо здобувати призначення найширших кругів, одночасно з чистими найприступнішими цінами.

Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.

СУПЕРФОСФАТИ: кістяні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ: амонієві,
РЕФОРМФОСФАТИ: кістяні і мінеральні під 18 до 26% Р₂O₅!!!
ТОМАСИНИ: „Солі beta”, — „Зоря” і інші як краєві так і закордонні,
СОЛІ потасові і КАЛІЙ, АЗОТЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонієва
САЛІТРА чилійська — СІРЧАН амонієвий апно навозове палене і мелене
(97% СаО) — бузівельне вапно.
палені і мелені
(СаО) з розв. Р₂O₅

Доставка вагонною і деталя, по фабр.
цінах і пайдог, услугах кредит.

2-10

Доставка вагонів і деталей по фабр.
і завод. установах кредит.

ФОСФОРИТИ

За редакцією відповідає Василь Мухарин.

Видеа Виделинича Спаса - Пило"

В друкарні Видавничої Співки „Діло“, Львів. Рішок к. 10.